

ÇOCUĞUNUZDAN MEKTUP VAR!

Bu ay Prof. Dr. Atalay Yörükoğlu'nun çoğumuzun mutlaka en az bir defa okumuş olduğu bir yazısını sizlerle paylaşmak istiyoruz. Her ay çocuk gelişimi için sizlere faydalı olmasını umduğumuz farklı konuları ele alarak paylaşımlarda bulunuyoruz. Bu ay için de konu düşünürken, aklımıza değerli hocamızın çocukları ve onların duygularını samimi bir dille ve gerçekçi bir şekilde anlatan yazısı geldi. Biz bu yazıyı tüm çocuk gelişimi kitaplarının ve makalelerinin bir özeti olarak değerlendiriyoruz. Tüm velilerimizin aşağıdaki yazıyı sanki çocuklarından gelen gerçek bir mektupmuşçasına okumasını ve üzerine düşünmesini diliyoruz.

Sevgili Anneciğim, Babacığım,

Bütün duygu ve düşüncelerimi dile getirebilseydim size şunları söylemek isterdim:

Deneme ile öğrenirim. Bana oyunda, arkadaşlıkta, işimde özgürlük tanıyın. Beni her yerde, her işimde koruyup kollamaya çalışmayın. Davranışlarımla sonuçları kendim görsem daha iyi öğrenirim. Bırakın kendi işimi kendim göreyim, büyüdüğümü başka nasıl anlarım? Büyümeyi çok istiyorsam da ara sıra yaşımdan küçük davranmaktan kendimi alamıyorum, bunu önemsemeyin ama siz beni şımartmayın. Hep çocuk kalmak isterim sonra...

Her istediğimi elde edemeyeceğimi biliyorum. Ancak siz verdikçe almadan edemiyorum. Bana yerli yersiz söz de vermeyin, sözünüzü tutamayınca sizlere güvenim azalıyor. Bana kesin ve kararlı davranmaktan çekinmeyin. Yoldan saptığımı görünce beni sınırlayın. Koyduğunuz kurallar ve yasakların hepsini beğendiğimi söyleyemem. Ancak hiç kısıtlanmayınca ne yapacağımı şaşırıyorum. Tutarsız davrandığınızı görünce hem bocalıyor hem de bundan yararlanmadan edemiyorum...

Beni dinleyin. Öğrenmeye en yakın olduğum anlar soru sorduğum anlardır. Açıklamalarınız kısa ve açık olsun. Öğütlerinizden çok davranışlarınızdan etkilendiğimi unutmayın. Beni eğitirken ara sıra yanlışlar yapabilirsiniz, bunları çabuk unutturum. Ancak birbirinize saygı ve sevginizin azaldığını görmek beni yaralar ve sürekli tedirgin eder. Çok konuşup çok bağırmayın. Yüksek sesle söylenenleri pek duymam. Yumuşak ve kesin sözler bende daha iyi etki bırakır. 'Ben senin yaşındayken...' diye başlayan sözleri hep kulak ardı ederim...

Küçük hatalarımı büyük suçmuş gibi başıma kakmayın. Beni korkutup sindirerek, suçluluk duygusu aşılıyarak usandırmaya çalışmayın, yanlış davranışım üzerinde durup düzeltin. Ceza vermeden önce beni dinleyin, suçumu aşmadığı sürece cezama katlanabilirim.

Beni yeteneklerimin üstünde işlere zorlamayın, başarabileceğim işleri yapmamı bekleyin. Başarmam için beni destekleyin, hiç değilse çabamı övün. Bana güvendiğinizi belli edin. Beni başkalarıyla karşılaştırmayın, umutsuzluğa kapılıyorum. Benden yaşımın üstünde olgunluk beklemeyin. Bütün kuralları birden öğretmeye kalkmayın. Bana süre tanıyın. Yüzde yüz dürüst davrandığımı görünce ürkmeyin. Beni köşeye sıkıştırmayın, yatağa sığınmak zorunda kalırım. Sizi çok bunalttığım sırada bile soğukkanlılığınızı yitirmeyin. Kızgınlığınızı haklı görebilirim ama beni aşağılamayın. Hele başkalarının yanında onurumu kırmayın. Unutmayın ki ben de sizi başkalarının yanında güç durumlara düşürebilirim.

Bana haksızlık ettiğinizi anlayınca açıklamaktan çekinmeyin. Özür dileyişiniz size olan sevgimi azaltmaz; tersine size daha çok yakınlaştırır. Aslında ben sizleri olduğunuzdan daha iyi görüyorum. Bana kendinizi yanılmaz ve erişilmez göstermeye çabalamayın. Yanıldığınızı görünce üzüntüm büyük olur.

Biliyorum, ara sıra sizi üzüyor, belki de düş kırıklığına uğrattıyorum. Bana verdiklerinizin yanında benden istediklerinizin çok olmadığını da biliyorum. Yukarıda sıraladığım istekler size çok geldiyse birçoğundan vazgeçebilirim; yeter ki beni ben olarak seveceğinize olan inancım sarsılmasın. Benden örnek çocuk olmamı beklemezseniz, ben de sizden kusursuz anne baba olmanızı beklemem. Sevecen ve anlayışlı olmanız bana yeter. Sizin çocuğunuz olarak doğmak elimde değildi ancak seçme hakkım olsaydı sizden başka kimsenin çocuğu olmak istemezdim!

Sevgiler çocuğunuz.